

РЕШЕНИЕ

№ 11

гр. Б. , 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б., III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в публично заседание
на деветнадесети март, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Миглена А. Каралийска
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело
№ 20201210101491 по описа за 2020 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на постъпила искова молба, депозирана от В. Г. А., ЕГН *****, с адрес Б., с адрес за връчване на съобщения и и призоваване: адв. В.У., вписана в АК - Б., Б. против "Ф. И Ю." ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Б., представлявано от Ю. Л. С..

С исковата молба се иска да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищцата, следните суми:

- сумата от общо 828, 10 лв., представляваща незаплатено нетно трудово възнаграждение за периода от 01.01.2020 г. - 24.02.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението;

- сумата от 1 891, 00 лв. представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 62 дни по 30,50 лв. бруто за всеки ден; □

- сумата в размер на едно брутно трудово възнаграждение, а именно 610.00 лв., представляваща обезщетение за неспазено предизвестие, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението;

- сумата в размер на едно брутно трудово възнаграждение, а именно 610.00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до

окончателното изплащане на задължението.

Претендират се сторените по делото разноски, включително платеното адвокатско възнаграждение.

Твърди се в исковата молба от ищцата, че по силата на трудов договор № 003/14.11.2016 г. с "Ф. И Ю." ООД била в трудово правоотношение, като имала сключен договор на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ, назначена на длъжност моделиер - конструктор при 8 часов работен ден, с НКПД 75313009, за срок от 18 месеца. Основното ѝ месечно възнаграждение било 440.00 лв. Сочи се, че след изтичане на договора на основание чл. 69, ал. 1 КТ, трудовият договор се превърнал в договор за неопределено време, като месечното ѝ трудово възнаграждение било променено в размер на минималната работна заплата за 2019 г., а именно 610.00 лева.

Поддържа се в исковата молба, че със Заповед № 004/24.02.2020 г. трудовото правоотношение на ищцата било прекратено без никакво уведомление или предизвестие, поради закриване на част от предприятието. Ответникът до датата на депозирането на исковата молба все още не ѝ бил изплатил месечните ѝ трудови възнаграждения за месец януари и февруари 2020 г. всяко в размер на 610 лв. бруто или общо 1220 лв., въпреки опитите ѝ да се свърже с него и същият да изпълни задължението си. Сочи, че подала сигнал в Изпълнителна агенция „Главна инспекция на труда“ - гр. Б., от където след няколко отговори от тяхна страна се установило, че ответникът не представя нужните документи. Твърди се, че ответникът дължи на ищцата на основание чл. 128, т. 2, вр. с чл. 245, ал. 1 и 2 КТ 2 месечни трудови възнаграждения за положения от нея труд, а именно за целия месец януари 2020 г. в размер на 473.35 лв. нето и за 15 работни дни по 23.65 лв. на ден нето от месец февруари 2020 в размер на 354.75 лв. или общо 828.10 лв. нето.

Отделно от това се твърди, че в периода, в който била работила при ответника не е ползвала полагаемия ѝ се годишен платен отпуск в размер на 20 дни годишно или 62 дни общо, считано от годината на сключване на договора, а именно 2016 г. до датата на прекратяването му, а именно 2020 г. При прекратяване на трудовото правоотношение не ѝ били изплатени и дължимите суми за неизползвания платен годишен отпуск. Поддържа се, че в настоящия случай среднодневното брутно възнаграждение се равнява на 1 891 лв. Твърди се още, че трудовото правоотношение било прекратено без предизвестие, поради което счита, че ѝ се дължи и обезщетение за това на основание в размер на brutното трудово възнаграждение в размер на 610 лева. Отделно от горното след прекратяване на трудовото ѝ правоотношение останала без работа месеци наред, поради което счита, че ѝ се дължи и обезщетение на основание чл. 222, ал.1 от КТ за оставане без работа в размер максималния размер на 1 брутно трудово възнаграждение.

С Разпореждане № 6790/24.08.2020г., съдия – докладчикът след като е извършил проверка за редовност на исковата молба и доказателствата към нея, в съответствие с чл.131 от ГПК е постановил препис от исковата молба и

доказателствата към нея да се изпратят на ответника, с указание, че в едномесечен срок може да подадат писмен отговор, отговарящ на изискванията на чл.131, ал.2 от ГПК.

Преписи от исковата молба и приложенията са редовно връчени на ответника на основание чл. 50, ал. 2 от ГПК на 19.10.2020г. Видно от данните по делото не е постъпил писмен отговор от ответното дружество в законоустановения едномесечен срок.

С определение № 6910/08.12.2020г. на основание чл. 140, ал. 1, ал. 3 от ГПК делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклада по делото и ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора. □

В съдебно заседание ищцата, редовно призована, се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител-адв. У., поддържа исковата молба, като по същество пледира за уважаването на предявените искове, чрез постановяване на неприсъствено решение и присъждане на разноските. Представен е и списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание ответното дружество, редовно призовано, не се явява законен представител, не се представлява. □

Съдът, след като прецени твърденията на ищцовото дружество и събраните по делото доказателства, намира че са налице условията за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК. □

Съгласно разпоредбата на чл. 238, ал.1 от ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. В настоящия случай ищеца, чрез пълномощника си в съдебно заседание е направил искане за постановяване на неприсъствено решение по реда на чл.238 от ГПК при наличие на посочените предпоставки. □

Нормата на чл. 239, ал.1 от ГПК, предвижда, че съдът постановява неприсъствено решение, когато: 1. на страните са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и от неявяването им в съдебно заседание; 2. искът вероятно е основателен с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства или вероятно е неоснователен с оглед на направените възражения и подкрепящите ги доказателства. □

При така изложената фактическа и правна обстановка съдът намира, че са налице условията за уважаване на предявените искове чрез постановяване на неприсъствено решение по спора по реда на чл. 239, ал. 1 вр. с чл. 238, ал. 1 от ГПК. □

Аргументите в тази насока са следните: □

В първото по делото съдебно заседание ищцата е направила искане за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника по делото. Съдът след като констатира, че ответникът не е представил отговор на исковата молба в дадения едномесечен- преклузивен срок, не се е явил лично или чрез процесуален представител в първото по делото съдебно заседание, а също и не е направил искане делото да се разгледа в негово отсъствие, намира че са налице всички кумулативно изискуеми предпоставки съгласно чл. 238, ал. 1 и чл. 239, ал.1, т. 1 от ГПК за постановяване на неприсъствено решение. В срока за отговор по реда на чл.131 от ГПК ответникът не е представил такъв, като последиците за това са му били изрично съобщени с нарочно съобщение редовно връчено на 19.10.2020г. по реда на чл. 50, ал. 2 от ГПК– арг. на чл. 239, ал. 1, т. 1 от ГПК, същият не се е явил в първото по делото съдебно заседание, проведено на 19.03.2021г., въпреки редовното си призоваване, а също и не е направил искане пред съда делото да бъде разгледано в негово отсъствие – арг. чл. 238, ал. 1 от ГПК.

Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че така предявените искове от ищцата се явяват и вероятно основателни, с оглед посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства към нея – арг. чл.239, ал. 1, т.2 от ГПК, а именно: копие на Трудов договор №003/14.11.2016 година, Отговор от Дирекция „Инспекция по труда“ – град Б., Заповед №001/24.02.2020 г., Справка за актуално състояние в Търговския регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел, Оригинал на Трудов договор № 003/14.11.2016 година, Справка за актуално състояние на трудовите договори към дата 03.02.2021 година, Удостоверение с изх. № 010192100384837/04.02.2021 година, Справка за актуално състояние на действащи трудови договори за ЕГН за период от 01.01.2020 година до 30.06.2020 година.

Предвид изложеното следва да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищцата следните суми:

- на основание чл. 128, ал. 2 КТ сумата от 828, 10 лв., представляваща незаплатено нетно трудово възнаграждение за периода от 01.01.2020 г. - 24.02.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението;

- на основание чл. 224, ал. 1 от КТ сумата от 1 891, 00 лв. представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 62 дни по 30,50 лв. бруто за всеки ден; □

- на основание чл. 220, ал. 1 от КТ сумата в размер на едно брутно трудово възнаграждение, а именно 610.00 лв., представляваща обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение, поради закриване на част от предприятието, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното

изплащане на задължението;

- на основание чл. 222, ал. 1 от КТ сумата в размер на едно брутно трудово възнаграждение, а именно 610.00 лв., представляваща обезщетение за оставане без работа, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

По разноските:

С оглед изхода от спора и по аргумент на противното на чл.359 от КТ и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответната страна дължи да заплати дължимата държавна такса по исковете в общ размер от 225, 64 лв. Следва да се заплати и 5, 00 лв. в случай на служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на горната сума.

По аргумент на чл.78, ал.1 от ГПК и направеното искане от страна на ищцата, предвид изхода на спора е основателна претенцията за присъждане на разноските, направени по водене на делото. Видно от данните по делото ищцата е сторила разноси в настоящото производство, както следва- 400, 00 лв.-заплатено адвокатско възнаграждение, като същите следва да бъдат заплатени от ответника.

Водим от горното и на основание чл.239, ал.1 вр. с чл.238, ал.1 от ГПК, при условията на неприсъствено решение, съдът□

РЕШИ:

ОСЪЖДА "Ф. И Ю." ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Б., представлявано от Ю. Л. С. да заплати на В. Г. А., ЕГН *****, с адрес Б., с адрес за връчване на съобщения и и призоваване: адв. В.У., вписана в АК - Б., Б. следните суми:

- на основание чл. 128, ал. 2 КТ сумата от 828, 10 лв. /осемстотин двадесет и осем лева и десет стотинки/, представляваща незаплатено нетно трудово възнаграждение за периода от 01.01.2020 г. - 24.02.2020 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението;

- на основание чл. 224, ал. 1 от КТ сумата от 1 891, 00 лв. /хиляда осемстотин деветдесет и един лева/, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 62 дни по 30,50 лв. бруто за всеки ден;□

- на основание чл. 220, ал. 1 от КТ сумата от 610, 00 лв. /шестстотин и десет лева/, представляваща обезщетение за неспазено предизвестие при прекратяване на трудовото правоотношение, поради закриване на част от предприятието в размер на едно брутно трудово възнаграждение, ведно със

законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението;

- на основание чл. 222, ал. 1 от КТ сумата от 610, 00 лв. /шестстотин и десет лева/, представляваща обезщетение за оставане без работа в размер на едно брутно трудово възнаграждение, при прекратяване на трудовия договор, поради закриване на част от предприятието, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба - 13.08.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА "Ф. И Ю." ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Б., представлявано от Ю. Л. С. да заплати на В. Г. А., ЕГН *****, с адрес Б., с адрес за връчване на съобщения и и призоваване: адв. В.У., вписана в АК - Б., Б. сумата от 400, 00 лв. /четиристотин лева/, представляваща сторени разноси за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА "Ф. И Ю." ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: Б., представлявано от Ю. Л. С. да заплати по сметка на РС-Б. сумата от 225, 64 лв. /двеста двадесет и пет лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща държавна такса по предявените и разгледани иски, както и сумата от 5, 00 лв. /пет лева/ в случай за служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на горната сума.

Решението е постановено при условията на неприсъствено такова, поради което и по аргумент на чл.239, ал.4 от ГПК не подлежи на обжалване.

По арг. на чл.240, ал.1 от ГПК неприсъственото решение да се съобщи на ответната страна. Страната, срещу която е постановено неприсъствено решение, може да се защити по реда на чл. 240 ГПК.□

Препис от решението да се връчи и на ищцовата страна. □

Съдия при Районен съд – Б.: _____